

[Gert Petersen.]

jeg, at det danske folketing skal lade dem vide, de andre parlamentarikere, de andre politiske strømninger og kredse inden for EF, at dette altså ikke er det danske folketingets opfattelse, og at vi tager afstand fra det.

På den baggrund skal jeg tillade mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget kategorisk afviser den af Europa-Forsamlingen den 9. maj 1973 vedtagne målsætning, at medlemskab af EF skal udvikles til en politisk union omfattende bl. a. udenrigspolitik og fælles militær,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg håber, at man vil vedtage denne dagsorden. Det er ikke en demonstrationsdagsorden fra vor side, så kunne vi have stillet et helt andet dagsordensforslag, men den er udtryk for fra vor side, at man i hvert fald — vi er kommet i EF, og det er sket igenem en folkeafstemning i overensstemmelse med grundlovens regler osv. — gør det helt klart, som man sagde før den 2. oktober, at dette her går Danmark ikke med til, så at det nu kommer til at stå tindrende klart ikke alene over for den danske befolkning, som tilfældet var før den 2. oktober, men også over for de politiske og toneangivende kredse i de øvrige EF-lande.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.30.

Mødet udsat kl. 12.55.

Mødet genoptaget kl. 14.30.

Forhandlingen genoptoges.

K. Helveg Petersen: Hr. Gert Petersen var inde på nogle betragtninger om den europæiske union, og jeg vil gerne her indledningsvis sige, at der jo ikke foreligger nogen defi-

nition på, hvad der ligger i begrebet „en politisk union“. Man kan tænke sig mange løsninger. I en bog, *The Future Is Tomorrow*, har man netop skildret en række muligheder. Som den første mulighed nævner man, at der kan blive tale om en føderal stat med løse forbindelser mellem nationalstater, der samler deres samarbejde om en række områder, hvis karakter man er blevet enig om. Men unionen kan have helt andre formål, den kan være fastere, den kan være endnu løsere end den første mulighed, jeg nævnte her. Jeg siger det, fordi det ikke er muligt på dette tidspunkt her i tinget at føre en meningsfyldt debat om, hvad der lægges ind i dette begreb.

Så har jeg i øvrigt en kommentar til det, som hr. Gert Petersen var inde på under omtalen af militærspørgsmålet. Jeg har i Det europæiske Parlament givet udtryk for, at militærpolitiske problemer skal holdes uden for debatterne i Parlamentet. Det kom til udtryk i mit ændringsforslag til den beslutning, der blev fremlagt, og hvori det hed, at militære spørgsmål, det militære samarbejde, ikke skulle udelukkes, ikke skulle undtages. Jeg har gang på gang i Parlamentet, hvor jeg har haft lejlighed til det, understreget, at man skulle afstå fra at drage det militære samarbejde ind i overvejelserne i Parlamentet, og jeg har gjort det af flere grunde.

Jeg skal ikke komme ind på alle de årsager, der har været, men en af dem er den, at jeg finder det helt urimeligt, at man på et tidspunkt, hvor man med rette taler om afspænding i Europa, skulle begynde at føre en indgående debat om militære spørgsmål i Det europæiske Parlament. Og så har jeg peget på, at det er urimeligt, at man sætter et lighedstegn imellem militærpolitik og sikkerhedspolitik.

Jeg har peget på, at man fra Fællesskabets side i langt højere grad burde interessere sig for de farer, der knytter sig til adskillige af de tendenser, der er under udvikling: forurenningen, misbrug af ressourcer, oprustningen, befolkningsekspllosionen og udviklingslandenes fattigdom. Her er problemer, som man fra Fællesskabets side virkelig burde sætte ind for at få løst, og her må man så gøre sig klart, at Fællesskabet er en af de største økonomiske magtfaktorer i verden og derfor har, som Mansholt pegede